

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองชุมแสง
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร
พ.ศ. ๒๕๕๖

๑๓-

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองชุมแสง

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖

.....

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ภายในเขต
เทศบาลเมืองชุมแสง ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้ โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ
จึงตรา เทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองชุมแสง

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองชุมแสงว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบกับมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลเมืองชุมแสง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองชุมแสงและโดยอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองชุมแสง เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองชุมแสง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม และรวมถึงเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์

(๒) วัตถุที่มุ่งหมาย สำหรับใช้ หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารรวมทั้งวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้กับผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้นหรือนำไปบริโภคที่อื่น

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหาร อันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้วมุกสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสียนำทั้งนี้ไม่ว่าจะไม่มีกำหนดจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึง บริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองชุมแสง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารในอาคาร หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๖ ความในข้อ ๕ ไม่ใช่บังคับแก่การประกอบการ ดังนี้

(๑) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) การขายของในตลาด

(๓) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๗ ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ต้องจัดสถานที่ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ และเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการ ดังต่อไปนี้

ก สถานที่สะสมอาหาร

(๑) ไม่ตั้งอยู่บริเวณที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย

(๓) จัดให้มีระบบการระบายน้ำอย่างเพียงพอ และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์

มาตรฐานที่เทศบาลเมืองชุมแสงกำหนด

(๔) จัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอ และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์

มาตรฐาน ที่เทศบาลเมืองชุมแสงกำหนด

(๕) จัดให้มีส้วม จำนวนเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เทศบาล

เมืองชุมแสงกำหนด

(๖) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเพียงพอ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งเทศบาลเมืองชุมแสง

ข สถานที่จำหน่ายอาหาร

(๑) จัดสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ก. (๑)-(๖)

(๒) จัดให้มีโต๊ะ เก้าอี้หรือที่นั่งอย่างอื่น ซึ่งมีสภาพแข็งแรง สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๓) ผืนและบริเวณที่ปรุงอาหาร ต้องเป็นพื้นที่ที่ทำความสะอาดง่าย

(๔) จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆที่ใช้ในการ ทำ ประกอบ ปรุง เก็บและการบริโภคอาหารไว้ให้เพียงพอ ปลอดภัย และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐาน ที่เทศบาลเมืองชุมแสงกำหนด

(๕) จัดให้มีบริเวณและที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ให้เพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ เพื่อใช้ในการนั้นโดยเฉพาะ

(๖) จัดให้มีที่สำหรับล้างมือ พร้อมอุปกรณ์จำนวนเพียงพอ

(๗) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญเนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง และเก็บอาหาร

(๘) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย และหรือบ่อถังไขมันตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขพนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขพนักงานเจ้าหน้าที่และคำสั่งพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลเมืองชุมแสง

ข้อ ๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องดูแลรักษาสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันและกำจัดสัตว์พาหะนำโรค

(๒) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาด ที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ไม่ให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงและสัตว์นำโรคได้ และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๓) ดูแล รักษา ส้วมให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๔) จัดตั้งของเครื่องใช้ และอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลเมืองชุมแสง

ข้อ ๘ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ประคบ ประคบ รักษาอาหาร ตลอดจนสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่นๆ รวมทั้งสุขลักษณะส่วนบุคคล ของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการ ดังต่อไปนี้

- (๑) วางเก็บอาหารก่อนปรุงในที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันสัตว์นำโรค ในสถานที่นั้น
- (๒) ใช้เครื่องปกปิดอาหาร รวมทั้งภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆที่ใช้ในการทำ ประกอบ ประคบ ประคบ รักษาอาหาร เพื่อป้องกันฝุ่นละอองและสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลอดจนรักษา เครื่อง ปกปิดนั้น ให้สะอาดและใช้การได้ดียิ่งเสมอ
- (๓) น้ำแข็งสำหรับใช้บริโภคต้องจัดเก็บไว้ในภาชนะที่ถูกสุขลักษณะ สามารถป้องกันสิ่ง ปนเปื้อนได้ และห้ามนำอาหารหรือสิ่งของอื่นใด แห่หรือเก็บรวมไว้ด้วยกัน
- (๔) การทុบ บดน้ำแข็ง ต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะและสะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งป้องกันมิให้มี เสี่ยง อันเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น
- (๕) ในกรณีที่มีผ้าเช็ดหน้าให้บริการ ต้องทำความสะอาดและผ่านความร้อนฆ่าเชื้อโรคหรือ กรรมวิธีอื่นใด ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
- (๔) จัดให้มีน้ำสะอาดไว้ให้เพียงพอ
- (๕) ใช้ภาชนะหรือวัตถุที่สะอาด ปลอดภัยสำหรับปรุง ใส่ หรือห่ออาหารหรือน้ำแข็ง โดย รักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๖) ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหารและผู้ให้บริการ ต้องแต่งกายให้สะอาด และปฏิบัติตนให้ ถูกต้อง ด้วยสุขลักษณะส่วนบุคคล
- (๗) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของเทศบาลเมืองชุมแสง

ข้อ ๑๐ อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการ ต้องมีหลักฐานแสดงว่าสามารถใช้ประกอบการ นั้นได้โดยถูกต้อง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับหนังสือรับรอง การแจ้ง ขอเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ และข้อ ๘ เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรือจะเปลี่ยนแปลง อย่างใด เพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งให้ควบคุม นั้น ทั้งนี้การผ่อนผันนั้น ต้องไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนถึง สุขภาพอนามัยของประชาชน

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร ต้องไม่เป็นโรคติดต่อและไม่จ้างหรือให้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ จำหน่าย ทำ ประกอบ ประคบ ประคบ รักษาอาหาร

ข้อ ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้ง สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ให้ยื่นคำขอตามแบบ เงื่อนไข พร้อมด้วยหลักฐาน ที่เทศบาลเมืองชุมแสง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีสถานที่ ตามวรรคหนึ่ง มีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ให้ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง พร้อมด้วยหลักฐานต่างๆ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก่อนจัดตั้ง เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้ง ให้ออกใบรับแจ้งการจัดตั้งสถานที่แก่ผู้แจ้ง เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกอบกิจการตามที่แจ้งเป็นการชั่วคราว ในระหว่างที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ยังมีได้ออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ตามที่ขอ

ข้อ ๑๔ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตหรือคำขอรับรองการแจ้งแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบกรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายใน สามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่า คำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและกรณีจำเป็น ที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคำขอพร้อมทั้งแจ้งความให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและ ในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตให้ส่งคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่งหรือตามได้ขอขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบการแจ้งแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามแบบที่กำหนดไว้ให้ออกหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง

ในใบรับแจ้งหรือหนังสือรับรองการแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

กรณีแจ้งไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่รับแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้งเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนดแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนด สิบห้าวัน นับแต่วันที่รับใบอนุญาต ผู้แจ้ง ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้ใบอนุญาต หรือผู้แจ้งแล้วแต่กรณีได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระ

ค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการจนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องแสดงใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับใบอนุญาตจะขอต่อใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่เทศบาลเมืองชุมแสงกำหนด ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต การพิจารณาต่อไปอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๔

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ชำระค่าธรรมเนียมเป็นรายปี นับตั้งแต่วันออกหนังสือรับรองการแจ้งหรือวันครบกำหนดชำระค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ ๒๐ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๒๑ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป หรือโอนกิจการหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ยื่นคำร้องบอกเลิกการดำเนินการหรือการโอนกิจการต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๒ หากผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งประสงค์แก้ไขรายการในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๓ หากปรากฏว่าใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งแล้วแต่กรณีจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งใหม่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบการ สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย หรือ

(๒) ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๔ การออกใบแทนใบอนุญาต หรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งใหม่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกด้านหลังต้นข้าวใบอนุญาติหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ของใบอนุญาติ หรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิมแล้วแต่กรณี

และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาติหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๒๕ ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ที่ไม่เกิน สองร้อยตารางเมตร โดยมีได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเคยได้รับโทษในความผิดนี้มาแล้วครั้งหนึ่งยังฝ่าฝืนดำเนินการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๓ วรรคสอง ถ้ายังฝ่าฝืนอีกให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินการนั้นไว้ ตามเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปี

ข้อ ๒๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุขและเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) การเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกใน เวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือหนังสือรับรองการแจ้ง

หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาติหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ใบอนุญาติหรือหนังสือรับรองการแจ้ง หรือตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดความ รำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็น โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๒๗ หากผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ไม่ปฏิบัติถูกต้องตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนิน การนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าผู้ดำเนินการ ไม่แก้ไขหรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่า จะเป็นที่พักในแก่พนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๒๘ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควรแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๑ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๕ และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๒๕ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้ง ให้ผู้แจ้งหรือผู้ดำเนินการทราบการแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๖ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตผู้แทนหรือใบอนุญาตทราบแล้วแต่กรณี

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารหยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๓ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ ๑๕ วรรคสาม ข้อ ๑๖ วรรคสอง ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๗ หรือมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ ๑๔ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามข้อ ๑๘ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ ๓๐ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามข้อ ๒๘ ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งการอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราวคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๔ ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร โดยไม่ได้รับอนุญาต มีความผิดตามมาตรา ๗๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร โดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้งมีความผิดตามมาตรา ๗๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๗ และข้อ ๘ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๒ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัติ ข้อ ๒๖ มีความผิดตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๗ ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๖ วรรคสอง ข้อ ๒๕ หรือข้อ ๒๗ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรมีความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามข้อ ๒๘ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ ข้อ ๑๗ หรือข้อ ๒๓ มีความผิดตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๑๗ หรือข้อ ๒๓ มีความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๒ ผู้รับใบอนุญาตตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารก่อนใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นยังคงประกอบกิจการนั้นได้ต่อไปเสมือนเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตหรือเป็นผู้ได้แจ้งและได้รับหนังสือรับรองการแจ้งตามเทศบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินการต่อไปผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตพร้อมแจ้งตามเทศบัญญัตินี้ก่อนการดำเนินการ

ข้อ ๔๓ ให้นายกเทศมนตรีเมืองชุมแสงรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ลงชื่อ ศรชัย อธิปฏิเวช

(นายศรชัย อธิปฏิเวช)

นายกเทศมนตรีเมืองชุมแสง

เห็นชอบ

ลงชื่อ ชัยโรจน์ มีแดง

(นายชัยโรจน์ มีแดง)

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์

อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้ง
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ลำดับที่	ประเภทกิจการ สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร	ค่าธรรมเนียม (บาท)	หมายเหตุ
๑	ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร	๕๐	
๒	ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๑-๕๐ ตารางเมตร	๒๐๐	
๓	ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๑-๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐	
๔	ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๑-๑๕๐ ตารางเมตร	๘๐๐	
๕	ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๕๑-๒๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐	

อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ลำดับที่	ประเภทกิจการ สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร	ค่าธรรมเนียม (บาท)	หมายเหตุ
๑	ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๐๑-๓๐๐ ตารางเมตร	๑,๒๐๐	
๒	ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๓๐๑-๔๐๐ ตารางเมตร	๑,๔๐๐	
๓	ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๔๐๑-๕๐๐ ตารางเมตร	๑,๖๐๐	
๔	ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐๑-๖๐๐ ตารางเมตร	๑,๘๐๐	
๕	ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๖๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๒,๐๐๐	